

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG,

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vessez nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 504.

Felolós szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Szerkesztőtárs:
Rosner Imre

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félfévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesman Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányabbban arban közlünk.

Függetlenségi pártalakulás.

Sátoralja-ujhely, jan. 26.

A függetlenségi párt kibontotta Zemplénben is zászlaját és a hívek mind nagyobb számmal gyülekeznek a lobogó alá. Hiába, a függetlenségi eszme csak nem alszik ki a népnek lelkéből. — Ott gyökeredzik az szívének legmélyén, Kossuth Lajos eszméből és így a demokracia tüzeből és a liberalizmus fényéből merítvén erjét. A ki nem e hármas eszméből meríti elveit, az lehet jó hazafi, de nem igazi függetlenségi többé.

Tekintsünk csak vissza és vonjunk következtetést az országgyűlési függetlenségi párt három év-tizedes küzdelméből. Hét emberből állott a közjogi ellenzék, midőn felvette a harcot a diadalmas kiegyezési párttal — és mire a kiegyezésnek negyedszázados jubileumát ünnepelte a hatvanhetes párt, már száznégyszer emberből állott a szélsőbalnak tábora. Meghódította az egész Alföldet, Dunántul, a Székelység és a Felvidék síks gának javarésze az ő birtokában volt, egyes vármegyéknek — mint Szabolcs, Somogy — összes képviselői, másoknak — mint Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Pest-Pilis, Zala, egy kettő híján összes követői a parlamentnek hegyén foglaltak helyet. Emlékezzünk csak vissza, hisz a kilencvenkettes választás után Ausztriát valóságos ijedelem, az dvari köröket komoly félelem fogta el és Kálnoky akkori külügyminiszter egész határozottan adott abbe i meggyőződésének kifejezést, hogy a Kos-

suth kultusz. Kossuth lár, hovatovább forradalomba kergeti az országot.

De csakhamar beállott a függetlenségi pártban a homlás processzusa. Egy kis töredék (Ugron s társai) előbb Kossuthot t. i. a 67-es alap *merev negációját* tagadta meg és a függetlenségi elvek *jokozatos* életbeléptetésének teoriája alapján kilépett a központi pártból és mint külön párt akarta folytatni akcióját. Az általános választásoknál történt vereség azonban visszaterelte őket a győzedelmes és elvhu anyapárt égisze alá.

Csakhamar azonban az egyházi-politikai harcoknak dicső napjai állottak be, mely azonban tudvalóleg teljesen megbontotta a közjogi pártoknak elvi alapon álló sorait. És ekkor ugyanazon töredék a hármas eszmének egy másikával a *liberalizmus* elveivel került ellentétbe, — és a nemzet válasza ekkor, e töredéknek a parlamenti küzdelem teréről való teljes elsőpré volt.

Ime tehát a függetlenségi elvek, csak Kossuth Lajos eszméi t. i. a 67-es alap merev negációjával és ezzel kapcsolatban a liberalizmus és a demokracia glóriájában ragyoghatnak hát, a ki ezekből egyet is csak megtagad, nem igazi függetlenségi többé, amiképpen ezen elvek egyikét majd másikat megtagadó Ugron töredéket sem tartotta a nemzet igazi függetlenségi pártnak.

A zempléni vármegyei függetlenségi és 48-as párt az országgyűlési függetlenségi párt programja alapján szervezkedett. Programja

tehát Kossuth Lajos eszméin, a 67-es alap merev negációján, a liberalizmus és a demokracia ragyogó eszméin alapszik. És e hármas lobogó alá gyűlnek most vár-megyénk polgárai.

Övék az érdem, hogy hívek maradtak e dicső zászlóhoz, övék az érdem, hogy annyi csalódás után sem tántorodtak meg hívségükben — a párt vezetői az érdem, hogy annyi energiával fogtak hozzá a párt szervezéséhez.

Szekely Aron.

Illetékos helyről annak kijelentésére kértünk fel, hogy lapunk multkori számában megjelent azon hír, hogy dr. Molnar Béla országgyűlési képviselő olaszországi attasévé nevezetett ki — tévedesen alapul.

A színház.

Elismeréssel adozunk a belügyminiszter urnak, de csak félig.

Megirtuk annak idején, hogy a mi városi színházunk ami szerény véleményünk szerint nemesak hogy nem tartozik a legtekélyesebb alkotások közé, de rendkívül ajánlatos lenne, ha az köz- és tűzbiztonsági szempontból *szakított* felülvizsgálat alá vették.

Nem volt egészen eredménytelen a mi felszólalásunk. A belügyminiszter tényleg elrendelte a *vizsgálatot* és a vizsgálat tényleg meg is ejtetett.

Megvizgálták pedig a színházat köz- és tűzbiztonsági szempontból a következő okleveles építészek . . . az az pardon, ez csak tollcsuszamlás. Megvizgálták s színházat, *Fuhász* Jenő ügyvéd, városi tüzoltóparancsnok, *Schmidt* Lajos városi rendőrkapitány, és *Szentgyörgyi* Dezso városi építészeti felügyelő, az alispán és a polgármester urak.

És ezek közül az urak közül az első lehet igen jó ügyvéd és igen derék tüzoltó parancsnok, a többi lehet igen

jó polgármester, rendőrkapitány és alispán, azonban szólunk egész őszintén, a tüzoltóparancsnoki, rendőrkapitányi, polgármesteri és alispáni állásokkal egybekötve lenni szokott ismeretek önmagukban véve nem elegendők arra, hogy valamely épületre a köz és tűzbiztonság tekintetében sententiát mond-hassanak, hanem csakis valamely építész véleményére alapíthatják azt.

Födölegnek tartjuk mindenesetre, hogy mi tekintetben véleménye az ahoz értő építészek?

Nos igen, ott volt a bizottságban a t. városi építészeti felügyelő. Nem teszünk ellene kifogást. De mikor százak élete biztonságáról van szó, elvártuk volna, hogy oly alapos ismeretekkel bírós főképp okleveles építész vizsgálta volna meg a színházat, a kinek szakértelmében épen oklevele miatt kételkedni senkinek sem állhatna jogában, és jó szemmel néztük volna azt is, ha egész idegen építész ejtette volna meg a vizsgálatot, a kire a rosszakarát sem foghat rá a legesekélyebb érdekeltséget sem.

Ezek után nem akarjuk bírálgni a *szakított* vizsgálat eredményét. Minden rendben találtatott. De ha — a mitől e vizsgálat után jóvalavó adófizető polgárnak tiltva van félnie. — mégis, Is-ten ments, valami olyasmi történnék a mit épen nem nevezhetnénk sületlenségnek — a t. vizsgálóbizottságnak nemesak azt az egy tagját terheli felelőség, a ki közülök építészeti szak ismeretekben előjár.

MEGJEGYZÉSEK.

Viktória. Meghalt az alkotmányos uralkodók mintaképe. Az alkotmányos uralkodónak tudvalóleg az az egyetlen kötelessége, hogy ne csináljon semmit. S a jó Viktória ezt a kötelességet hűségesen teljesítette hatvankét éven keresztül.

Hatvankét év alatt csuda nagyot haladt Angolország, a hatalomnak s jól-letnek kaprazatos magaslatára emelkedett. S ez az óriási haladás mind a

TÁRCA.

Temetés.

— A Felsőmagyarországi Hirlap tárcája —

Mi élet nyujthat nekem már az élet, Mikor, mi volt: örökre elveszett . . . Nem is tudom, tavaszba mért reméliek, Mikor tudom, hogy többé nem szeret?

Nem is tudom, miért vonz dőre álom, Nem is tudom, hogy minek álmodom? Mikor már rombadőlt egész világom, S rút próza ül az édes álmokon . . .!

A lelkeket odaadtam cserébe, S nem kértem tőle, csak szerelmel én: Immár álomnak mindörökre vége! És ő nevetet a szerelmesén!

Mi élet nyujthat nekem már az élet, Ha ő azt mondja: többé nem szeret? Én szép jövőbe, hajh, hogyan reméliek? Ha álomat nem szöhetem veled!

Igen az álmok mindig összedőlnek, De én azt hittem: más lesz az enyém, S mig más zokog, hittem, hogy a jövőnek Te lészel csillag — fellegdus egen!

Pedig nekem sem lesz már más az élet: Mint örök átok, elő kárhozat! S mig te vigadsz hangján a balzenének: Én dalba sírom vesztett álmomat!

Németh Pál

A takarékoság.

Arthur, mi legyen az ebéd?
Férj: A mit akarsz édes.
A: Szereted a brizligombóclevest?
F: Hogy néz az ki?
A: Majd meglátod, Józ lesz.
F: Ha te mondd, hogy jó, hát jó lesz.

A: Aztán lesz libamáj, pástétom, sült malac és datolyatorta.
F: Szóval minden, ami jó.
A: Bizony jó, de nem is valami olcsóságok.

F: Hahaha, az már a te gondod, tudod, hogy én nem szólok bele, hogy osztod magadnak a pénzedet.

A: No de azt csak elismered, hogy pompás konyhát viszek abból az ötven forintból, amit havonta erre adsz.

F: Fogadd elismerésemet.
A: Maholnap tokát eresztesz.
F: Hehehe, se baj csak egészség legyen.

A: Bizony az egészség a fő. Az a

libamájpástétom tán nem is lesz neked egészséges, tulságosan zsiros.

F: Ami azt illeti . . .

A: Tudod mit, hagyjuk el a libamájpástétomot, ugy is lesz egyéb elég.

F: Hát ha éppen . . .

A: A sült malac kitűnő.

F: Arra már magam is rászavazok:

A: A multkor még sem akartál azt csinálni, azt mondat el van rontva a gyomrod.

F: De most kutyabajom.

A: Nem, ember, én féltelék, hogy-juk inkább a malacot máskorra.

F: Hát most mit fogsz csinálni.

A: Valami sovány húst. Tán legjobb volna főtt marhahus.

F: No, avval is el van az ember.

A: Nem szeretted, ugy-e?

F: Dehogyan nem, megeszem én.

A: Ejh, tudom, hogy nem szeretted, nem is csinálod. Tudod mit, legjobb lenne most tésztás nap-ot csinálni.

F: Ha ép ugy kívánod,

A: De akkor nem édes tésztát. Inkább krumpilis tésztát, az jobb ugy egyedül.

F: No legyen az.

A: Én ugyan nem szeretem krumpilival.

F: Hát csinálj a nélkül.

A: Persze a legjobb is lesz. Hát le-

ves mi legyen akkor? Tudod mit, csinálók a két dologból egyet — a tészta benne lesz a levesbe. Csinálók ebédre pergelt levest.

F: No de, édes, az már mégis cssk kevés lesz.

A: Hja fiam, az igaz, hogy nagy uraknál jobbat is esznek, de nekünk spórolni kell. Az ellen csak nincs kifogásod, hogy nem spórolok eléggé?

F: Nem, azt nem mondom.

A: A mult hónapban is megspóroltam az 50 frtból.

F: Persze, volt is elég pergelt leves.

A: De féltettem 1 frt 35 kr.

F: No, sokra mennék vele.

A: Kis pénz is pénz. Látod, ha most adnál hozzá 8 ft 66 krt. már félre lehetne tenni egy tizest.

F: No és mi volna vele?

A: Hát megtakarít az ember, Aztán holnapután itt az elseje, akkor fizetést kapsz és megint hozzá tehetnél 10 frtot.

F: Persze, és akkor már lenne félretéve husz forintunk.

A: Persze, és akkor elmehetnénk és vehetnél nekem egy szép selyem ruhát. 70—80 frt. az egész. Ha husz forintot egyszerre leteszünk, a többit már fizetjük — részletekbe.

ró.—

Viktória nevéhez fűződik, pedig ő neki annyi aktív része sincs benne, mint a legutolsó angol tengerész-közlegénynek.

Nem csinált politikát, nem avatkozott a kormányzásba, nem csinált semmit csak élt. Ká született a trónra, s csendes nyugalomban ült rajta két emberöltőn át. Angliát nem ő vezette, nem ő irányozta. Az állam hajójában ő ült a diszhelyen, de soha sem ő határozta meg, hogy milyen irányban, milyen sebességgel menjen az a hajó. Ő csak ült nyugodtan, s turte, akármerre viték.

Nem ő kormányozta a hajót, nem ő határozta meg az irányát. Egyáltalában nem avatkozott a kormányzó dolgába.

Nem csapott el kormányokat pusztá szeszélyből, ellenszenvből, s nem is erőszakolt a nemzet nyakára olyan kormányt, amilyen neki nem kellett, Nem foglalt állást egy politika, egy irány mellett, nem azonosította magát semmiféle rendszerrel. Nem volt ismeretes az országban az ilyen megkülönböztetés: kormányképes és kormányképtelen párt. Minden párt kormányképes volt.

Nem is mondták az ő miniszterei soha semmire azt: ez nem lehet, mert a korona nem fogja megengedni, nem fogja szentesíteni. Nem is korteskedtek törvényjavaslat mellett avval, hogy ez a korona akarta. Nem is jajdult fel, ha arról volt szó, hogy egy régi törvényt meg kell változtatni, s nem soha hajtotta panaszosan: „Akkor én hiába éltém!” Nem ijesztgettek senkit avval, hogy ne javasolja ezt vagy azt, mert a királyné rossz néven veszi. Nem is folytatták el a nemzeti kegyelet megnyilatkozását azért, mert az a királyné érdekében sértendő.

Viktória királynő életét meg kellene iratni igen terjedelmes életrajzban s bemutatni jól minden alkotmányos trónörökösrel. Hadd tanuljon meg belőle alkotmányosan uralkodni!

Kereskedelmi tudósító. A magyar kormány a külföld nagyobb városaiban újabb kereskedelmi tudósításokat alkalmaz. Ez mindenesetre hasznos és szükséges hivatal, ami csak előnyösebb lesz az országunk. Csak az a különös, hogy más államoknak, nagyhatalmaknak nincsenek a külföldön ilyen tudósítók.

Az az hogy vannak azoknak is hivatalaik, amelyek a külföldön kereskedelmi viszonyokról informálják őket. Ezek a konzulátusok.

És nekünk is vannak ilyen konzulátusaink minden nagyobb külföldi városban, — az osztrák — magyar konzulátusok.

Hát hogy a magyar kormány mégis kénytelen külön magyar konzulátust állítani a külföldi nagyvárosokban, ez a legvilágosabb bizonyosága annak, hogy azok a konzulátusok voltaképp tisztán csak osztrák konzulátusok, s hogy azok a magyar érdekekkel semmit sem törődnek, azokat Magyarország semmire sem használhatja.

És mégis tartjuk és 344 százalék erejéig fizetjük őket. Azonfelül pedig tartunk a magunk számára külön konzulátusokat s azokat külön fizetjük.

Hat halott már valaki ennél boldogabb gazdálkodást? Mintha nekem volna valakivel egy közös lovam, de mivel azt állandóan a társam használja s én soha se juthatok hozzá, hat vennék magamnak egy külön lovat a magam használatára, de azért közös lovasorsból is fizetném a rám eső részt.

Ilyen gazdálkodás mellett még Dáriusnak is koldusnak kell lenni!

Pedig hát egyszerűbb dolog nincs, mint azt mondani az osztráknak: ha te egészen igénybe veszed a közös konzulátusokat, úgy, hogy nekem külön konzulátusokat kell tartani, hat tartsd is meg őket egészen magadnak s fizesd őket magad, én nem járulok a fizetésükhöz semmivel! Ez olyan természetes!

Csak hogy mi sose azt csináljuk, ami természetes!

Ha másképp nem lehet. Azt mondta Berzeviczy Albert, hogy ő hiva ugyan

a gazdasági kiegyezésnek, de ha látni fogjuk, hogy másképp nem lehet, hat kénytelenek leszünk átérni a külön vámtörletre.

Ez már nem is annyira sejtetem, mint jóvendőmondás és fenyegetés, — s nekünk, akik régesrég látjuk már hogy így nem lehet boldogulni, nagy elégtételül szolgál.

Csak ez a kérdés, hogy mikor fogják ezt már Berzeviczy urék is belátni? Mert Széll Kálmán még újévkor is olyan lelkesen beszélt a kiegyezés mindenáron való fenntartásáról, mintha ő még nem látta be semmit.

Hát csak akkor fogják-e vajon látni, hogy a kiegyezéssel nem lehet megélni, mikor majd tönkre megy belé az egész ország? — Akkor már késő lesz!

Fogadják részvétemet! Ha valakinek van egy halálos ellensége, aki üldözi, megrontja, tönkre teszi, — s aztan enél az ellenségénél valami nagy szomorúság történik, — érez-e valami elégtétel félt, mikor odamehet a gyászoló ellenfelhez, s azt mondhatja: fogadják részvétemet? Angyalnak kellene lennie, nem embernek, ha nem érezne.

Hát az öreg Krüger, az Anglia által levert, hontalan, szerencsétlenné tett államfő mit érezhetett vajjon, mikor megöli gyilkosainak, az angol népnek azt izente: fogadják részvétemet?

Gondolta-e magában mikor nagy ellenfele halálhírelt hallotta: Telhetetlen asszony, nem volt elég neked annyi birtok, annyi hatalom, ráehetél az én kis országomra is. Elég lesz most már egy koporsó: Nem volt elég, hogy Nagy Brittanía királynője, India császárnője voltál, még több címet kerestél, még Transzvál uralkodója is akartál lenni. Most már csak egy címed van: hullá. S ezzel meg kell elégedned, Elpusztítottad országomat, megölted nemzetemet, hogy a magad hatalmát szaporítsd: mi hasznod volt belője? Meghosszabbíthatad-e avval a rengeteg hatalommal csak egy percére is az életedet? Halotta tétél egy élő nepet, — mit értel el veje? Halott vagy most már magad is!

Gondolt-e ilyeneket az öreg Krüger, mikor elküldte Angliának az ő részvétét?

HIREK.

Megszületett . . .

De ki? Oh, nem a kis Jézus, az karácsonkor volt. Hát ki, vagy mi? Talán a Messiás? No ha nem is a Messiás valami olyasmi, a mit éppen úgy várunk, illetve, amit éppen úgy vártak, vagy még inkább illetve, amiről volt, aki azt hitte, hogy éppen úgy várják, mint a Messiást.

De hat mi az, amiről volt, valaki, aki azt hitte, hogy éppen úgy várják, mint a Messiást? Hát mi lett volna más, mint egy politikai napilap. A mi Felsőmagyarországon fújta volna s függetlenségi szélet.

Vártuk és vártuk, hogy megszületik és tele volt a szívünk reményvel és félelemmel. A kínai kérdés, a bur kérdés, a keleti kérdés, a nyugati kérdés, az agrár kérdés meg minden egyéb kérdés kismiskává törpült és a felsőmagyarországi megyék nem voltak egyébre kíváncsiak, mint hogy mikor jön a Messiás — azaz, hogy az a függetlenségi napilap!

És nem jött. És már eleségdedtek a szívek, elborultak a kedélyek, a fák bánatukban elhullatták leveleiket, még az idő is pityergett egész ószón át, aztán szomorú sikongással bugott végig utainkon a teli szél, a lemondás tele borult a lelkekre, hogy hiába minden, hasztalan a remény, nem lesz lap!

De én nem szüntem meg remélni. Tudtam, hogy akárhogy akarnát is akármi, de lap lesz, s várakozatok és reméljétek és meg fogjátok kapni, ha nem is épen annyit a mennyit vártok, de mégis valamicskét, ismételtétem magamban nem tudom melyik proféta nem tudom hányadik versét. És ime meg van. Megszületett. Ha nem is függetlenségi politikai napilap —

»Szinházi lapok«. Parturiunt montes stb. Megjelenik naponta négy oldalon. Hossza 32, szélessége 24 cm. Vezércikk a szinlap, az egy oldal, egy másik oldalon hirdetések kerestetnek a Szinhazi lapok számára. A lap célja: ismereteni a szindarabok tartalmát; meg a színészek kvalitását, hogy a közönséget megkímélik a színházba járástól. Szerkeszti Beppó. Bár nincs szerencsénk tudni, ki rejlik az álnév alatt, szívből üdvözlök az új collegát. Az álnév igen szerencsésen van választva, van benne egy b, egy p, és egy ó. Oh, dh, Oh!

— **Halálozások.** Kovács Mihály szegedi kegyesrendi tanár a 80-as években a sátoraljujhelyi gymnasium igazgatója és az ujhelyi függetlenségi pártnak egyik legagilisabb tagja, e napokban Szegeden elhunyt.

Br. *Harkányi* Károly, zalavármegyei és takta-harkányi nagy birtokos, zemp-lemegyei tb. aljegyzője, a a kiegyezés alkalmával a megyeszói kerület orsz. képviselője Budapesten elhunyt.

— **Kossuth-emléktábla.** Lapunkban már többször említettük, hogy főgymnasiumunk minden nemesért lelkesülő ifjuság gyűjtést indított egy Kossuth-emléktábla érdekében. A gyűjtés gyors mederben megindult és — mint örömmel értesültünk — a legszebb eredményvel végződött. A szent célra 173 kor. 10 fillért adott össze az ifjuság. Az eredeti tervtől lényeges eltérés anynyiban történt, hogy nem egy, hanem két emléktábla felállítását harározták el, A főgymnasium falába allitandó táblán nemcsak Kossuth, hanem vármegyénk nagy szültötte gróf *Andrássy* Gyula emléke is meg lesz öröklítve. — Egy másik emléktáblával pedig a piaristák lakosztályának azt a szobáját fogja megjelölni az ifjuság, melyben Kossuth diákkorában lakott. A két emléktábla leleplezése a legnagyobb valószínűség szerint március 15-én lesz, mely alkalommal at fogják adni az emlékeket rendeltetésének, hazafiasságot, hősiességet, a haza iránt való lelkesedést szítani az ifjuság szívében. Mi igaz szívből óhajtuk, hogy merítsen a főgymnasium ifjusága lángoló honszerelmet, a haza irányában szent kötelességet abból az emléktáblából melyből ragyogva, dicsőségesen domborodik ki egy hatalmas alak: a Kossuth Lajosé . . .

— **Népszámlálási adatok.** Sárospatak városában a népszámlálás örvendetes gyarapodásáról tanuskodik. Tíz évvel ezelőtt a lakosság száma 6350, most 8253, a szaporulat 1903, vagyis 33 százalék. Még örvendetesebb a gyarapodás Sátoraljujhely városában, hol a népesség száma 13,107 ról 16256-ra emelkedett, a szaporodás tehát 3149 lélek vagyis 413 százalék.

— **A sátoraljujhelyi »Carollneum« növevelő-intézet** növevényei 1901. évi február hó 2-án d. u. fél 5 órakor a Vörösmarty-szobor javára, zenével és szavallattal egybekötött szini előadást rendeznek. Belépő díj 2 kor. Jegyek a meghívó előmutatása mellett válthatók: Szikszay Róza urnénél, Kincsey Péter ur gyógyszerterében, Landesmann M. és Bilanovits P. urak kereskedésében. Felülfizetéseket köszönettel vesz és nyilvánosan nyugtatja az intézet igazgatósága. Az előadás műsora a következő: „Französische Lustspiel Ouverture“, Kéler B.-tól, két zongorán előadja: *Füzesváry és Eisselt* Ilona, *Eisselt* Jolán és *Szilágyi* Mariska. — „Az árvízi hajós“. Vörösmartyról. Mondja: *Rosenberg* Erzsike. — „Hymnus“ Előadja a növevények énekkara. — „Szép Ilonka“. Melodráma. Vörösmartytól. Zeneje Erneytől. Mondja: *Hlavathy* Mariska, zongorán kíséri: *Répassky* Margit k. a. — „Tenger királynő“. Daltjáték három felvonásban. Liebe L.-tól. Ford. Tóth József. — I. Berta, Helén, Gertrud: soló énekelnek. Hericz Jolán, Gyulay Margit, Hlavathy Mariska, Halászlányok. — „Egyveleg“. Czimbalmon előadja: Bauer Tónika, zongorán kíséri: tanítónője, fuvolán: Wagner Vilmos ur. — II. Tenger királynő, Tündér királynő: Gerőcz Jolán Gönczy Margit; Szirének. — „Franzia Gavote“.

Táncolják a belnövevények. — III. Hajósok: Rosenberg Pistike Chanat Annuska Arnóthfalvy Janka Widder Olga: Halászlányok. — „Husarenritt“. Spindler F. Két zongorán előadja: Schweitzer Leopoldin és tanítónője.

— **Betörési kísérlet.** Folyó hó 23-án éjjel betörést kíséreltek meg a tokaji adóhivatalban. A betörés azonban eredménytelen maradt mert az adóhivatal vas páncélos ajtaját nem sikerült a betörőknek feltörniök. A betörési kísérletet másnap bejelentették a helybeli adóhivatalnak és a rendőrségnek, mely az ismeretlen tetteseket nyomozza.

— **A gázvezetői »katholikus kör«** saját könyvtára gyarapítása céljából február hó 2-án farsangi táncmulásgot rendez, mely tekintet azon körülményt, hogy az ez idei farsangban egyedüli, sikeresnek ígérkezik.

— **A honomai Katholikus Kör** 1901. február hó 3-án a „Stefánia“ szállóban egyleti alaptökeje javára táncestélyt rendez.

— **A sátoraljujhelyi izr. nőegylet** báljáról hozott referendánkban a jelen volt leányok névsorából tévedésből kimaradtak Zinner Jolánka, Maláricsik Irmaéska (Sátoraljujhely.)

— **A mit hivatalosan meg nem számoltak.** Egyik ügybuzgó népszámlálási biztos, érdekes statisztikát allított össze olyan számokból, melyekre a népszámláló bizottság nem, de a helybeli fiatalág bizonyára kíváncsi. E szerint van Sátoraljujhelyben felnövelt leány 967 ebből eladó 967, szöke 254, barna 599, cigányfelete 102, vörös 12, férjhez menni óhajt 967, apácának készül 0. — hozomány van 50,000 frton felül 1-nek, 10,000 frton felül 9-nek, 5,000 frton felül 24-nek, 1000 frton felül 82-nek, 1000 frton alul 205-nek, semmi hozomány nincs 580-nak, 66 pedig a völegény vagyonából akarja rendeztetni az apja adóságát; szépnek tartja magát 967, bálozni szeret jární 966, nem szeret 1, mert faj a lába.

— **Mulatságok.** A szerencsi társaskör február hó 16-án a szerencsi »Nagy szálloda« disztermében saját alaptökeje gyarapítására zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: Személyjegy 2 korona családijegy 5 korona.

— **Tisztújítás Szerencsen.** Szerencs nagyközség előjárósága három éves mandátuma e hó elején letelt, az új választást Pintér István főszolgabíró tegnap ejtette meg. A választás, a mely a legnagyobb csendben és rendben ment végbe a következő eredménnyel végződött: Főbírónak a régi bíró: Molnár István, törvénybírónak a beteg Szegedi János helyett Kovács Miklós, pénztárosnak: Belák Károly, rendőrbírónak; Erdélyi Gábor, mindannyiuk egyhangulag; — közgyámá a meghalt Deme János helyét Csuka Lajos szótöbbséggel lett Iglár István ellenében megválasztva. Tanácsosoknak: Végh János Szakácsi István, Weisz Károly, Apostol Pál és Iglár István választottak meg szintén egyhangulag. A választás befejezése után a megválasztottak az elnöklő főszolgabíró és a választó polgárok előtt, a hivatalos esküt nyomban le is tették, melyek után Pintér István főszolgabíró a megválasztottakat szép szavakkal kötelességeik teljesítésére buzdította s a választó polgárság szép magatartását megköszönte és a választást befejeztnek nyilvánította.

— **A szerencsi indóház kibővítése.** Mint biztos forrásból értesültünk, a m. kir. kereskedelmi miniszter ur a szerencsi indóház kibővítésére nagyobb összeget irányzott elő. Egyes előleges mérések már történtek is, mihelyt az idő alkalmas lesz reá, hozzáfognak a bontásokhoz és az építésekhez. Nagy baj az, hogy a régi épületet se jobbra se balra nyujtani nem lehet, mert nincs rá hely, így csak átalakítások és emelések lehetnek.

— **Temetkezési egylet.** A sátoraljujhelyi első temetkezési egylet f. hó 27-én d. u. 4 órakor tartja alakuló gyűlését az ev. ref. tanácsteremben. Különösen ajánlható a kisebb hivatalnokok és iparos osztály jóindulatához és pártfogásába az egylet, mely osokély heti befizetés mellett tekin-

télyes összeget (100 K) biztosít a tagok részére.

— **Csaló fráter.** Jó fogást csinált Schmidt Lajos rendőrkapitány tegnapelőtt. Elfogta Wilék János volt kecskeméti Ferenc-rendi frátert, ki még 1891-ben a rend főnökétől megbízást kapott, hogy könyöradományokat gyűjtsön. A jeles fráter, mikor már szép összeget gyűjtött, külföldre szökött. Most, tehát tíz év eltelté után, visszajött hazánkba, valószínűleg nem honvagyból. A külföldön bizonyos okok miatt abbahagyott gyűjtést itt nagy lelkiismeréssel folytatta, persze a saját zsebére oly módon, hogy a rendtől kapott igazolvány 1891-évszámot meghamisította, azonkívül egy állítólag az ungvári rendőrkapitánytól kiállított hamis ajánlólevelet is mutogatott. De a korszak addig járt a kutra, míg eltört. Itt Újhegyben ki derült hogy tíz évig ügyesen folytatta csalást, a rendőrség elfogta és illetőségi helyére, Kecskemétre toloncoltatta a jeles frátert: hol jól megérdemelt büntetését várja.

— **Vesztett kutya garzálkodás.** Takta-Harkányon egy kutya, melyen utólag a vesztettség tüneteit lehetett észlelni, f. hó 23-án három gyermeket, névszerint Váradai Juliskát, Horváth Jósikát és Rózsa Gábort összemarta. A kutyát agyonlőtték, a három gyermeket pedig e napokban szállították Szarcsra, hogy a járóorvos véleményét kikérjék és annak alapján a b. pesti gyógyintézetbe szállítsák.

— **A Művészet.** című kéthetenként megjelenő művészeti képes lap — melynek szerkesztője Cs. Szabó Kálmán, főmunkatársa Beniczkyné Bajza Lenke — január 15-iki száma is ép oly változatos és tartalmas, mint e díszes lap eddigi számai; a második évfolyam a második száma is sok szép művészeti alkotást mutat be, míg irodalmi részében Beniczkyné Bajza Lenke, Ivanfi Jenő Ernest Benjámint, Császár Imre, Benedek Elek, Bede Jób, Tömörkény István, Rudnák Zsófia, Cs. Szabó Kálmán, irak elbeszéléseket. Van benne még sok és változatos közlemény művészetről, színházról, irodalomról. Előfűrtet a kiadóhivatalnál lehet: VI., Vörösmarty-utca 42 sz. Előfizetési ára félévre 8K. Mutatványszámot a kiadóhivatal szívesen küld.

— **Nagy Károly koronája.** Ez a korona most a bécsi Schatzkammerban van; egy kis üveges szekrényben, négy alabárdos katoná orzi. Valaha fél Európára fölött ragyogott, Nagy Károlynak fején pihent, bearnyokozta a világot, mint a maudane kebléből álmban nőtt fa. Egy kard tartozott hozzá, mely tövestől csapta ki a városokat, irtotta a népeket a föld színéről. S egy kormány pálcát tartozott hozzá, melyel sok nemzetet birt vala féken e koronának hatalmas ura. Arnyékba borította a félvilágot, éjelétnappalát gondold busított a viselőjének. Azóta hamvva lett a hatalmas király, porai szallanak a napfényes levegőben. Koronája most is meg van; emléke a világtörténetnek, dísz egy császári muzeumnak; megbámult ekzsere szájatatók sorozóinak. Így mulik a világ. Világhódító Nagy Sándor ma tudós szobak esőndőjében haldoklik, Caesar a szinpad hőse lett, Napoleon szállóige. Nagy Károly koronája — muzeumi látványosság. Ennek a fényes koronának, mely egyszer be ragyogta Európát, melynek gyöngyei sugároztak a hét halom körében, szép, hű, szines mását közli a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 83. füzeté. A munka 12 kötetben teljes. 1—1 félbörkötésű kötet ára 16 korona, kapható 3 koronás havi részletekre is. Egy füzet ára 60 fillér.

KÖZGAZDASÁG.

A bor.

Nem ér így semmit az egész borhamisítást üldöző akció!

Ha egy jámbor kocsmáros a 30 krajcáros borát megkereszteli vízzel, azt nyakon csipik s kegyetlenül elítélik. S azaltal ez

hektoliterenkint jön a Hegyaljára az olasz bor, s szintén ezer hektoliterenkint megy aztán innen tovább, mint tokaji bor.

Ez a mi fő veszedelmünk. Mert ha az olasz bort csak azért hozták ide, hogy itt megittassák velünk, az egy cseppet se volna baj. De először is itt mindenkinek van annyi esze, hogy nem issza az olasz bort, másodsor meg egy esztendő alatt is annyi olasz bort hoznak be ide, hogy az egész Hegyalja nem volna képes harminc esztendő alatt se elfogyasztani.

Nem is igen kérnek rá, hogy fogyaszszuk. Mert annak a bornak csak arra van szüksége, hogy meglássa a Hegyalját, hogy Hegyaljai hordóban, hegyaljai pecséttel menjen innen tovább. Akkor mingyárt tokaji bor lesz belőle, s megér ötször-hatszor annyit, mint amennyit idejövet ért.

Ezt kell megakadályozni. S ehhez először is azt kell tudni, hogy kinek mennyi olasz bor érkezik ide. Ez pedig csak úgy lehet, ha a vasut minden ide érkező s innen feladott borszállítmányt bejelent a hatóságnak. Erre feltétlen szükség van, s nincs is semmi akadály. Ha fel lehet használni a vasutat jövedéki kihágások ellenőrzésére, mért ne lehetne ilyen sokkal fontosabb és becsületesebb célra is felhasználni. Akkor aztán a hatóság vigyázzon, hogy mit csinál az illető az olasz borral?

És radikálisan kell már egyszer véget vetni annak a szédelgésnek, hogy idegen borokat árulnak a tokaji bor neve alatt. Az olasz borvám csekély felemelése semmit se fog rajtunk segíteni, — magásra felemelni nem enged Auszria.

Hanem van a segítségnek egy módja. amit nagyon sikeresen s hasznosan alkalmaztak a régi jó világban (amikor azonfelül halállal is büntették a borhamisítást, nem 2—3 heti elzárással.) Ez pedig az, hogy minden idegen nehez bort teljesen ki kell tiltani a Hegyalja területéről. Körül kell venni a Hegyalját egy külön vám-sorompóval, amin semmi idegen bor ne jöhessen be.

Akor aztán nem fogják innen tokaji bor helyett vinni ki azt a temérdek olasz bort.

* **Mezőgazdasági mozgalmak.** A sáropataki gazdakör minden alapszabályait a Földmívelési Miniszter 86585 sz. alatt jóváhagyta, f. hó 21-én tartotta alakuló gyűlést. Elnöknek a város főbiráját Molnár Jánost, valasztották meg, s ugyanekkor választották 15 igazgatósági tagot is. Kapitány János ny. tanító a gazdakör alapító tagjául bélepott. A vármegyei gazdasági egyesület 100 koronát ajánlott fel a gazdakör céljaira. Ez az első gazdakör a vármegyeben. Vajha működését a remélt siker eredményezné! u.

A közönség köréből.*)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Azon ígérettem dacára, hogy b. lapjában a mádi jegyzőtől eredő minden hírlapi közleményt figyelmen kívül hagyok. — kötelességemnek ismerem a már félrevezetett közönség tájékozása végett b. lapját még egyszer igénybe venni s az abban a f. hó 19-én megjelent cikkre röviden válaszolni, tisztelettel kérve annak szíves közlését!

*) Alak és tartalomért a beküldő felelős.

Az Illésházy által hosszú lére csesztett cikk egyes részleteire kitérni nem akarok, hiszen a főispán ur is szépen megmondta neki a legközelebbi meggyegülésen, hogy «kar az ő ékesszólási képességét fitogtatni! Ugyanezt mondhatnám én amaz hazugságotól áradó ciklére is, melyben a »Nyilatkozatok«-ok halmazával áll elő s ezekkel akar bizonyítani, de minden nyilatkozat alatt ugyanaz két név Halász Pál és Schneider Karoly, mint koronatanuk neve szerepel! Épen itt akarom a félrevezetett nagyközönséget tájékoztatni az által, hogy feltüntessem, hogy vajh ki ő és mere van hazája?»

Halász Pál (ezelőtt Gottlieb) mint az ő néhai segédjegyzője minden tekintetben mesterére vall s ha valaki bővebb ismeretet akar róla szerezni, kérdezzen meg Madon bárkit, bizonyára azon felvilágosítást nyeri, hogy nem tudni mikor, s nem tudni hova, de egyszerűen csak a sötét éj mindent letakaró leple alatt — egyes elkövetett esinos dolgok miatt — szépen eltunt!

Schneider Karoly a főbíró, az ő sateltesse, aki hogy mennyire nem képes az ő saját eszével gondolkodni, s hogy mennyire kénytelen uszni az árral és hogy miféle titkos kapocs kötheti őket össze, annak bizonyítására szolgáljon ezen három jó névvel dicsekedhető uri ember előtt alig néhány hónappal ezelőtt tett ezen nyilatkozata:

«Albítottak igazoljuk, hogy Schneider Karoly ur előtünk a következő kijelentést tette: »Tudom, hogy Illésházy egy aljas gazember, és én semmi tekintetben sem tennem érte kezemet a tuzbe, de benne vagyok a hajszába és nem hagyhatom őt.« Krausz János, Pándi Ferenc, Karsai Dezső.

Ezek után még csak egyet! Legközelebb egy szép multu és tudományosan képzett uri ember a nevezett cikkre ezen megjegyzést tette: Tudjuk, hogy a kutya megugatja a holdvilágot, de egyebet nem is tehet, mert a hold azért mindig hold lesz, a kutya pedig ezután is csak kutya marad!»

Kiváló tisztelettel vagyok Tekintetes Szerkesztő urnak

Madon, 1901. január 24.

alázatos szolgálja:

Pálóczy József.

ev. ref. lelkész.

Válasz Illésházy Endre mádi jegyző urnak.

Sokáig vajudtam önmagammal, vajjon Illésházy Endre mádi jegyzőnek a »Felsomagyarországi Hírlap« mult heti számában számában közzétett válaszára egyáltalában reflektáljak-e, mert megvallo, sem őt, sem a valótárságon alapuló cikkét erre nem méltatnám, de szükségesnek látom, hogy a nagyközönséget egyről-másról tájékoztassam.

Illésházy ur bombasztikus cikkében, többek között azt mondja, hogy a be nem avatott nagyközönség az itteni helyzetet hamis megvilágításban látja. Valóban nem tudom mondott-e még életében ennél igazabbat és nem volna egyéb óhajunk és kívánságunk, mint-hogy a nagyközönség világosan látja mi történik itt, hogy egy ember hogyan dulta fel e város békéjét, hogy rontotta meg ezáltal és rontja még ma is városunkat.

A már eléggé szomorú hírnevére vergődött mádi ügyből a nagy közönség már annyit tud, hogy 2 év előtt 240 panaszos által Illésházy Endre jegyző ellen 40 konkrét súlyos vád emeltetett. Az ezek következtében megindított hivatalos vizsgálat még befejezve nincs, ítélet még nem hozottat és nevezett jegyző ur mégis oly hangon merészel beszélni, mely őt legalább is egy erényhős színébe tünteti elő.

Hát sajnos, hogy nálunk a »lovagias kardesapások klasszikus hazájában« még ilyesmi megtörténhet. Ez szomorú bizonyítéka közállapotunk szanalmas decadenciájának, hogy egy valaki, ki ellen oly súlyos diffamáló vádak emeltettek — az bátorodik még a vizsgálat folyama alatt oly hangon beszélni, mintha a megtestesült erényesség a hozzáférhetetlen és mindenké fellett álló jellem eszményképe lenne. —

Hát nem akarom hinni, hogy annyira jutottunk volna már, hogy a nagyközönség megtevesztésére elégséges volna valakinek nagyképtűsödő fellépése.

Azt kérдем Illésházy urtól vajjon az ellenem emelt súlyos vádak, vagy talán multja jogosítják ily hangra? Multja, melynek zavaros homályából eddigelé csak annyit tudunk, hogy kispapból lett főnanc, ez állását rövid idő mulva kénytelen volt ott hagyni, lett komédiás, komédiásból színészessé vedlett — ezután Thalfához is hűlenő vált és jegyzővé avanszírozott.

Hogy milyen volt e téren első működése, arról fényesen bizonyított szolgálathat Zombor községe, honnan a szó teljes értelmében kiűzték.

Szerencsétlenségünkre Zomborról hozánk került a mi nyakunkba szaladt és hogy milyen áldasos itteni működése, arról tanuskodnak az Ön ellen emelt vádak az az itteni egyedül az ön díes működésére visszavezetendő áldatlan állapotok.

Igaz ugyan, hogy Illésházy ur azt állítja, hogy az ellene smelt vádak alaptalanok és azokat reá bizonyítani nem lehet, erre nézve az a megjegyzésem, hogy fölmentheti Önt a világ összes bírósága, mi — tehát nemcsak a vádlók, mert én sem vádoltam Önt — a kik Önt ösmerjük, belőlünk soha kihalni nem fog az a tudat és szent meggyőződés, hogy Ön vétkes és higgye el nekem sok embert mentettek már fel bizonyítékok hiányában, kik azt igazán meg nem érdemelték.

De ha a panaszok alaptalanok, úgy fogadjon el tőlem egy jó tanácsot. Ne a lovagiaságból adjon ön leckelet, hanem nyisson iskolát a rohamos megzavargadós praktikus titkaiból, mert ha ön kezdetleges évi 400, később 600 forintnyi fizetésből amellet az életmód mellett, melyet folytatott itt Madon, hova tudommal nagyon kis vagyonnal jött, sőt lehet mondani vagyontalanul, és rövid egyéhnévy év alatt nálunk jelentékenyebb vagyonra tudott szert tenni: akkor ön e téren igazán nagy mester lehet.

Bennünket itt Madon és minden elfogulatlan idegent csak fájdalmasan érint hát, hogy a közhatalóság ezen ügynek gyorsan végére nem jár és hogy már 2 esztendeje húzódik a vizsgálat és nem régen a 40 panasz közül az egyiket a kir. bírósághoz tették át és mig ezen panasz ügye ott jogerősen el nem dől, a közigazgatási eljárás szünetel.

Kilátás van tehát arra, hogy az ügy elhúzódik még vagy két esztendeig és addig szegény városunk felfordult közállapotoknak aldozata marad. Aldozata a lovagias jegyző urnak, aki ellen minket bizony igen nem a bosszú, nem az üldözés vágya vezet, hanem tisztán az az óhaj, hogy Mád tőle megszabaduljon, mert benne látjuk és ösmerjük a mi istencsapásunkat.

Nem rossz éle akar lenni mikor azt mondom, hogy azt sem bínnók, ha arany érdemkeresztet enyhíthetnek sebe, csak városunk szabadulna meg tőle.

Nagyon természetes tehát, hogy mi el nem zárkóztunk a békeközvetítéstől. De jellemzetes fífika az, hogy mily hamisan és mily furcsa eszközök felhasználásával kívánja ezt, a szalmaszálla kapaszkodó jegyző ur a maga részére gyümölcsötzeni.

Mindenféle nyilatkozatokat és fogalmazványokat producál és egy tüntetifel a dolgot, mintha ha a mádi panaszlók t. i. Zimmerman Zsigmond és társai, valamint mi is — én és társaim — kik később csatlakoztunk a mozgalomhoz — töredelmes bűnvallomással és megbánással hasra fekdütnék előtte és ő mint egy győzelmes szultán dik-tálta a békekötéseket.

Holott a dolog úgy áll, hogy mi alapföltétel és főcél gyanánt kikötően azt, hogy a jegyző urnak Mádról el kell menni és erre magát kötelezni — én és társaim hajlandóknak nyilatkoztunk az általunk módosítandó, nyilatkozattal rehabilitációjához hozzájárulni, de az Illésházy ur által készített és a közvetítő által nekünk felmutatott fogalmazvány változatlanul való aláírását nem ígértük.

A jegyző urnak azon állítását, hogy a távozására irányuló feltételt kacajjal fogadta — meg nem cáfolhatjuk, mert ott sem voltunk, viszont annyit tudunk, hogy kevés nappal azután tudomásunkra jutott, hogy csengő pénzért a jegyző ur hajlandó kacaját elnyomni és mádi fészket elhagyni.

Mindez — azt hiszem — eléggé ilusztrálja a jegyző ur praktikáit, a ki kétségbeesésében nem válogat eszközt a maga meg mentésére. Mindent kiforgat a maga valójából. Ma maga kihirdeti, hogy a zsidó borhamisítók aldozata holnap már azt mondj, hogy az nem az ő nézete. Ma azt mondja, hogy Pálóczy ref. lelkész ur hívei, vagyis a reformátusok vannak ellene heccelve, holnap már kisűti, hogy Pálóczy tisztetes ur hívei alatt a zsidókat értette.

Hát neki úgy látszik a vallás és a hívek hovatarozandósága ha a szükség úgy hozza magával mindegy és mert ő már annyiszor cserélte hitét a

bányszor érdeke azt megkivánta, hát azt hiszi, hogy az mindegy. Ma azzal vádol engem, hogy idegen sisak alatt támadtam ellene — más percben saját fogalmazványában elismeri, hogy csak m. év február 15-ike óta csatlakoztam a mozgalomhoz. Egyszóval nagy baj az, ha valakinek rossz az emlékező tehetése.

És ezzel végeztem Önnel t. jegyző uram és miután nem érzem magam hivattá és nem is tartom magamhoz méltónak, hogy az ön ellenmondásaira rámutassak és azokat reparáljam, vagy pedig pöffeszkedéseire válaszoljak, — azért Önnel többé szóba nem állok.

Mád, 1901. január 24.

Wetterschneider Miksa.

A szerkesztőség üzenete:

X. Helyben. Valamint a cseszemőkiből férfiak, úgy az icipő laposkából is idővel hatalmas politikai harsonák nőnek. Persze fődolog ezeknél is a gondos beppólyálás.

Poéta: Ön így rimmel:
Jaj, ezen a kemény telen
Volt már havunk teméntelen.
Először is nem telen, hanem télen, másodszor pedig alig volt hó. Ennél sokkal jobb volna az a másik, hogy:
„A század vég estendején
Komán lakik Pesten, de én
Petroszénybe lakom én.
Ezért zsembl a komán”
Csak hogy ez már idejét multá. Most már szaladjon vele Petroszénybe a komája után.
Bébe Tolcsva. Igen derék lenne, ha nem hagyná magát oly erősen beppólyálni.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

60 V.—1901. V. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. törvénycikk 102 §) paragrafusa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sátoraljai helyi kir. járásbírótság 1900. évi V. 11.7521. számú végzése következtében dr. Rosenthal Sándor ügyvéd által képviselt Ormai és társa budapesti lakos javára Maldrócsik Pál sátoraljai helyi lakos ellen 179 korona fill. s járulékaí erejéig 1900.

évi november hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 723 koronára becsült következő ingóságok, u. m. házbitorok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a sátoraljai helyi kir. járásbírótság 1900. évi V. 11.7522. számú végzése folytán 179 kor. fill. 15kétöveletés ennek 1900. évi aug. hó 1. napjától járó 5 százalék kamatai, egyharmad százalék váltófóji és eddig összesen 57 kor. 40 fill. ben bíróllag már megállapított költségek erejéig S. A. Ujhelyben alperes lakásán leendő eszközlésére 1901. évi január hó 30-ik napjának délelőtti 9 (kilenc) órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108. §-a értelmében készpénzítés mellett a legfőbbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előírozendó ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendelottek.

Kelt Sátoraljai helyben, 1901. jan. hó 16.
Tomasovszky Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

Budapest k. p. u. — Miskolcz — Lavoczne.

Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	ÁLLOMÁSOK						Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	
I. II.	I-III.	I-III.	I-II	I-III.	I-III.							I-III.	I-II	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	
710	850		235	800	855	ind.	Budapest keleti pályaudvar	érk.	635	130		700	830	1000				
1108	212	336	630		324	ind.	Miskolcz	érk.	1234	925	1237		256	552				
1212	220	644			333	érk.)	Zsoleza	(ind.	1225		1229		248	545				
1113	221	345			331	ind.)	Szerenes	(ér.	1221		1228		247	544				
1150	312	433	713		432	érk.)	Debreczen	(ind.	1125	837	1134		152	503				
	753	753			807	érk.)	Debreczen	(ind.	658		822		822					
822	822		401			ind.	Debreczen	érk.		1207			758	750				
1156	318		715		414	ind.	Szerenes	érk.	43	831			145	502				
1255	439		811		505	érk.)	Sátoraljai hely	(ind.	1100	728			1210	402				
532	1205		1205		633	érk.)	Mező-Laborez	(ind.	910	350			350	1149				
341	1112		1112		1205	érk.)	Kassa	(ind.	330	445			445	1250				
	1250		533		1005	ind.)	Kassa	(ind.	533	1005			341					
	1149		330		445	ind.)	Mező-Laborez	(ér.	1112	1205			332					
110	506				350	ind.)	Sátoraljai hely	(ér.	1205				1153	341				
207	614		846		733	érk.)	Csap	(ind.	756	654	409		1038	247				
347	730		943		916	érk.)	Ungvár	(ind.	615	553			836	108				
505	835		1035	410	1133	érk.)	Nyíregyháza	(ind.)	446	444		843	646	1157				
1157				651	646	ind.)	Nyíregyháza	(ér.				653		505				
108	446			835	836	ind.)	Ungvár	(ér.	835			542	1133	345				
209	619			935	941	ind.)	Csap	(ér.	730			520	1030	246				
227	641			1016	1008	érk.)	Bátyu	(ind.	555				1009	228				
441	642				1235	érk.)	Királyháza	(ind.	526				805	1202				
730	1050				456	érk.)	M. Sziget	(ind.	320				600	1005				
	340					érk.)	Kőrösmező	(ind.	1130				1201					
1005	1130	V. v.		339	600	ind.)	M. Sziget	(ér.	1050			950	456	730				
1202	320			848	805	ind.)	Királyháza	(ér.	812			727	1235	441				
237	650	I-III.		1033	1038	ind.)	Bátyu	(ér.	411			504	942	218				
313	740			1110	1129	érk.)	Munkács	(ind.)	506			402	852	141				
				1117	1157	ind.)	Munkács	(ér.	415			402						
				1212	110	érk.)	Szolyva-Hársfalva	(ind.)	344			301	820					
					255	érk.)	Völöcz	(ind.)	240			150	719					
					430	érk.)	Lavoczne	(ind.)	122			1231	606					
									1158									

Könyv- és papirkereskedés
LANDESMANN MIKSA és TÁRSA
könyvnyomda
SATORALJAUJHELYBEN.

Raktáron vannak:

ifjúsági iratok, képes- és imakönyvek, emlék- és képalbumok, íróasztal-készletek, írómappák.

Levélpapírok diszes dobozokban, festékek stb.

Könyvnyomdájában készít:

mindennemű műveket, folyóiratokat, üzleti s jegyzők-könyveket, értesítéseket, meghívókat, gyászjelentéseket stb. izlésesen s pontosan.

Grossmann D. és M. varrógépraktára.

Tisztelettel van szerencsénk a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy

Grossmann D. és M.

ezég alatt
Sátoralja-Ujhelyben
Rákóczy-utca,
„Hungária«-szálloda mellett
egy

varrógép-raktárt

nyitottunk, ahol a legjobb gyártmányu és rendszerű

varrógépeket

dús választékban tartunk.

Varrógépeinket legjutányosabb árakban úgy készpénzért, valamint havi részletfizetésért adjuk.

A n. é. közönséget varrógép-raktárunk megtekintésére tisztelettel felkérjük.

Teljes tisztelettel:

Grossmann D. és M.

A legelegánsabb báli czikkek
úri- és női lack-czipők

valamint

elegáns úri báli ingek
fehér nyakkendők, gallérok, kézelők stb. stb.
nagy választékban és jutányos áron kapható

Halász Hermannál

Sátoralja-Ujhely, Bock-szálloda alatt.

Riök-üzlet: Rákóczy-utca (Kis-piacz).

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.

Dísz- és igás-lószerszámok, különleges ostorok,
ostornyelekből nagy raktár

Landesmann Samu
szijgyártó és nyerges

SATORALJA-UJHELY. Rákóczy-utca. (Kis-piacz)

Lovak ápolásához szükségeltető mindenféle különlegességeket és eszközöket.
Legfinomabb bőrszírok, kenőcsök, szappanok.

Vadászati eszközök nagy választékban

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált házi szer, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghűléseknél.

Intés, silyan csont-urazatok miatt bevasárlaskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” vedőgyere és a „Richter” cözögyszere.

80 f. 1 k. 10 f. és 2 k. árban ugyszólvan minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

Könyvvezetés,

levelezés, biztosítás s irodai teendőiben jártas tisztviselő az esteli órákra alkalmaztatást keres szerény fizetés mellett.
Címét a kiadóhivatalban lehet megtudni.

Hirdetések

közvetítésére legalkalmasabb Zemplénvármegyének legerterjedtebb lapja a „Felsőmagyarországi Hirlap.”

PSERHOFER J.

vértisztító labdaccai

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s duplának következményei, mint pld. zavar az epekeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak, kölika, arnyer stb. stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak verszegénység eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint Ideges fejfájás, sápkör stb. E vértisztító labdacso nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr. — 1 tegeres, mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tegeres 1 frt 27 kr. — 2 tegeres 2 frt 30 kr. — 3 tegeres 3 frt 35 kr. — 10 tegeres 9 frt 20 kr

Használati utasítás mellékelve.

Egyedül készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknek fogva e labdacso a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak PSERHOFER-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozaik fedelén piros színben „PSERHOFER” kézírása látható.

Partoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevelepapir
„Adria”

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel!

A párisi kiállításon
az „Arany érem”-mel
kitüntetve.

KÉSZÍTI:

Üsdöz. és kir.

udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMÜGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Kapható: Lövy Adolf, Alexander Vilmos, Landesmann M. és Társa cégek-nél

